

ДОМАКИНЯ

СЪ ОСОБЕНО ПРИЛОЖЕНИЕ ЗА ОБРАЗЦИ НА РЪКОДЕЛЯ,

ПРИТУРКА

на

„ЖЕНСКИЯ СВѢТЪ“

Излиза на 10 число всѣки мѣсецъ.

Годишенъ аборнаментъ

I за абон. въ Т.-И. станция	л. 3.—
на притурката . . .	
“ “ съ Ж. Св. “	5.50
II за аб. направо въ Дирек.	
на притурката . . . л. 4.—	
“ “ съ Ж. Св. “	7.—
III за странство	
на притурката . . . л. 5.—	
“ “ съ Ж. Св. “	9.—

Вечните
нася до
списанието
изпраща
до
Дирекция
ул. Войни . . .
и Свѣтъ
Пиеса не плащати
приематъ. Всѧкви обя-
вления, относящи се до
господи и господини, при-
ематъ се. Правото за за-
писв. въ Т.-И. станци се
плаща отдельно отъ абон.

ПЕЧАТЪ ВАРНА
ДИРЕКЦИЯ
АНАЛИТИЧЕСКА

Въ Дирекцията се намиратъ за проданъ цѣли течения отъ I, II, III и IV година на „Ж. Свѣтъ“ и „Домакиня“

Съдѣржание:

Домакинята. — Плетение. — Изборъ на слуги. —
Молинска и бѣлска диети. — Общодостѣпенъ способъ за съ-
живяване на удивиците. — Личните настѣнени. —
Рецепти за листи. — Сватъти. — Обяснение на образиците отъ
рѣждътиците. — Излѣчие. — Обивление.

Домакинята

Види се да е свойствено на добра
домакиня да си обитава добре дома.
(Ксеноф. Иконом.)

Подпръ дѣлъностите на съпружга и майка, друга една титра дава на жената право за дѣйствително царствуване надъ малкото ѹ царство — дома; това е титрата на домакиня.

Отъ домакинята зависи съпружеството благodenstvие, здравието на чедата и съпружеското ѹчастие. Тя се грижи за всичко хубаво и добро, защото уреждането на жилището ѹлича на едно хубаво рѣкодѣлие, което тя изработва и прѣработва всѣки денъ. Добрата домакиня се нуждае отъ всичките женски прѣимущества, спр. редовността, тѣнкостта, благостица, внимателността и сладостта. Тя въздигва расклатения имътъ; тя знае да прѣобръща охолността въ богатство и сѫществуващето по неизбѣжна вужда въ охолност. Тя, най-послѣ, управлява, за да спаси, и могъществото ѹ е по-сигурно и по-силно отъ онуй за дѣржавниците и царете; защото дали може царътъ, колкото силенъ и способенъ да биде, прѣдиази царството отъ врѣменните промѣни, та да не поврѣдътъ на пажишата и съидбите дѣждътъ,

градътъ и войната? Има ли царътъ нѣкаква властъ надъ душитъ? Всичко, одушевленни и неодушевленни му избѣгватъ, до гдѣто домакинята има подъ рѣка, тъй да кажемъ, всѣки жителъ, въодушевляващъ малкото ѹ царство, и всѣки прѣдметъ, който го съставлява. Тя исключва отъ дома си грубоститъ, грубитъ думи и насилственитъ постъжики; улушчава правитъ на слугитъ си, както и оните на чедата си и щомъ нѣкому отъ домашните стени нѣщо лоше, то тя веднага се привтича на помощъ. Тя бара щото навсѣкаждъ да владѣе чистота, а дрѣхитъ ѹ да съ най-чисти. Тя все мисли за дома си, щото тоя да се трѣби по волята ѹ и да се управлява правилно и прилично.

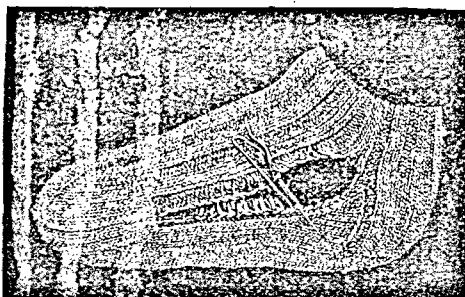
Знаменития моралпѣтъ Лекуве казва: «Кой отъ ясъ не е помислилъ съ едно поетично, тъй да се каже, страхопочитание, за бѣдния работникъ, който съдѣтъ малко ще се повърне въ бѣзничката си, за да се нахрани и отпочине заморенитъ си членове и сърце отъ дѣлъто и трудното всѣкидневно работонѣе, ако, разбира се, той е минжалъ нѣкога вечерта отпрѣдъ селскитъ вѫща на нѣкое село и видѣлъ прѣзъ джамоветъ на прозорчето, че въ огнището има добъръ огнь и че върху масата, послана съ единъ дебелъ, но чистъ покривъ, е сложенъ супникътъ съ изобилна топла и вкусна чорба? Може би той не чувствува това чувство на благodenstvietо, но го ощитва. И човѣкътъ, що работи умствено не чувствува ли една почивка

и отдихъ, като разглежда домашните си дѣла, слѣдъ дѣлги и бесилодни занимания? Млякото и бр. масло вжтъ въ саждоветъ си; пререкитъ, що възвиши въ котела, и захаросани плодове, сѫ прѣдмети, наслаждайщи и трогнуващи така сладко, както видѣтъ на пасеца крава по ли-
вадата и на косачитъ, косещи въ полето очаро-
ваватъ погледа. Старитъ гърци съ чувствували
и сѫ изражавали чудесно тая домашня поезия.
Хомеровата Одисея ни очаровава и пленява
чрезъ описанието на Навсика и Пинелопа като
домакини, а Ксенофонъ краснорѣчиво е прѣ-
ставилъ наслаждението на една млада майка
отъ едно добро семейство, — ищо, което значи
сѫщеврѣменно: съиржъ, майка и домакиня и
има толкова голѣма сила, щото и още дори
сърда, що не сѫ припознавали светостъта й,
обсипватъ ѝ съ уважение и обичъ.

Плетение.

Ходило на чорапа по Италианския начинъ.
(Фиг. 19.) Петата, ходилото и носътъ на единъ чорапъ събиратъ се по-лесно, отколко горията часть.

(Фиг. 19).

Въ Гърция и въ Италия, сѫ изнамърили слѣдуи-
щето средство за икономията на конците и на време-
то и този начинъ се прѣде много лесно.

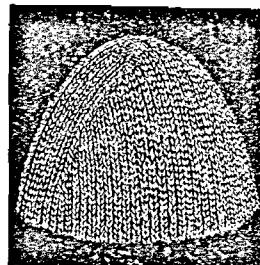
Слѣдъ като извршимъ петата, по който начинъ и да е, изоставяме кукитъ, които употребяваме за
правенето на петата, и продължаваме да плетемъ са-
мо горията часть на ходилото, колкото е нуждно, — ту
на лѣво, ту на дѣсно, като образуваме отъ двѣтъ
краища по една верижка за зашиването. Щомъ испле-
темъ горията часть на ходилото, започваме долната ѝ
часть и, при започването ѝ още при петата, почваме
набирањето, а щомъ бримкитъ останжъ колкото гор-
ията часть, продължаваме ѝ съ толкова дължина, колко-
то се съдържа въ горията часть на дължината, и правимъ
носъ. Слѣдъ това, зашиваме едно до друго двѣтъ части
 внимателно по верижките, така щото да могатъ да се
срѣщатъ правилно.

Така оплетения чорапъ много лесно се прѣплита;
ако напр. се съдере долната ѝ часть, распарятъ се
шевовете отъ двѣтъ страни и се прѣплита само тази

часть.

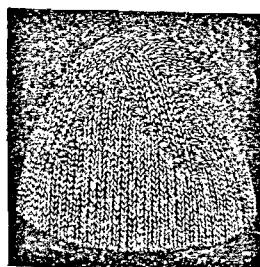
Носътъ на чорапа (Фиг. 20) 1-и начинъ. Най-
лесния и най-кратковрѣменния и най-употрѣбителниятъ
начинъ за исплитането на носа е слѣдуищия: Прѣди
започването на кой-да-е носъ, раздѣляме бримкитъ си
на четири равни части; почваме набирањето, слѣдъ
като оставимъ на края на куката 3 бримки; набираме
третата бримка съ четвъртата, оплитаме отъ втората
кука пъкъ 2-3 бримки и пакъ набираме, исплитаме ос-
танжътъ бримки на куката до края. Започваме тре-
тията кука, оплитаме, безъ да наберемъ отначало, и на-
бираме, както и при другитъ куки. Слѣдъ исплитане-
то на този редъ, оплитаме два реда, безъ да наберемъ,
и набираме третия редъ; така продължаваме до като
останжътъ въ кукитъ 12 бримки, послѣ което набира-
нието се прави въ всѣкий единъ редъ, до като остан-
жътъ 4 бримки въ всяка кука; най-послѣ обрѣщаме
чорапа наопако и го запиваме, както постъпихме въ на-
чалото на чорапа, т. е. оплитаме по двѣ бримки извѣ-
днѣжъ, като ианизваме бримкитъ си на двѣ само куки.

(Фиг. 20).

Носъ на чорапа. 2-и начинъ (Фиг. 21). Раздѣляме
бримкитъ всяка една кука по 8, 10 или 12 бримки,
като прѣположимъ, че бримкитъ на всяка една кука
сѫ дѣлили съ това число. Оплитаме 8 бримки и набираме
9-та съ 10-та бримка; оплитаме пакъ 8 бримки и
пакъ набираме, до като съдържимъ реда. Слѣдъ това
оплитаме, безъ да наберемъ, толкова реда, колкото брим-
ки оставяме помежду набирането. И така, при всѣко
разстояние на набирането ще се умаляватъ бримките,
тъй щото въ второто разстояние ще оплетеемъ 7 бримки
и ще наберемъ, послѣ, безъ да наберемъ, ще оплетеемъ 7
реда, и ще наберемъ, и така ще продължимъ, до като
останжътъ 4 бримки; най-послѣ обрѣщаме на опако и
запиваме чорапа.

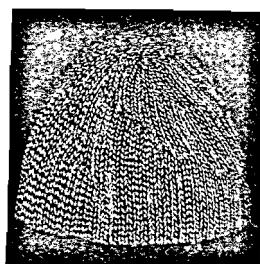
(Фиг. 21).

Носъ на чорапа 3-и начинъ (Фиг. 22). Почваме
набирањето при започването на всяка една кука
слѣдъ двѣ бримки; слѣдъ това, оплитаме единъ редъ,
безъ да наберемъ. Въ втория редъ набираме втората
бримка съ 3-та, единъ редъ пакъ не набираме, послѣ

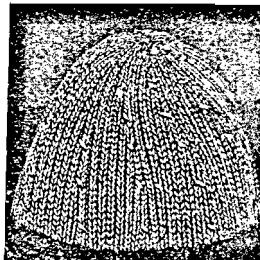
3-та бримка съ 4-та и тъй нататък. Най—послѣ завршваме чорапа, както по—горѣ.

(Фиг. 22).

Носъ на чорапи. 4-и начин (Фиг. 23) Този послѣден начин е много хубавъ и не е мъченъ за правене: първий редъ — 1 набираше паопако въ началото на всѣка една кука слѣдъ 2 бримки. 2-я, 3-я, 5-я 6-я, 8-я, 9-я, 11-я, 12-я, 14-я, 15-я, 17-я, 18-я, редове безъ набираше; на 4-я редъ 1-та бримка не се набира, набираме 2-та бримка съ 3-та и на края на куката набираме послѣднитѣ бримки. 7-я редъ—оплитаме безъ да наберемъ 2 бримки въ началото на куката и набираме 3-та бримка съ 4-та и на края на куката пъкъ набираме. Така продължаваме, като оплитаме при започването на куката по една бримка повече при всѣко набираше; щомъ набирашъ се срѣщнатъ, почваме да наберемъ по обикновенния начинъ, сир. на лице и набираме една бримка отъ едната кука и друга бримка отъ другата кука и продължаваме така до края.

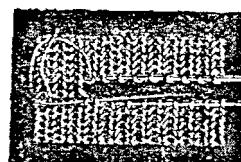
(Фиг. 23)

Сшиване чорапа бримка по бримка на лице. (Фиг. 24.) Когато е нужно да се закърни едно място на трикотенитѣ ивъща съ едно трикотно парче, съшиваме това парче съ игла и конецъ отъ оия на чорапа.

За по-лесно съшиване, прѣкарваме бримкитѣ въ чорапитѣ куки, за да припятствуватъ расплитането на бримкитѣ. При съшиването внимаваме, щото бримкитѣ на едната кука да се впадатъ съ другата кука. Послѣ започваме съ иглата отъ долу на горѣ, прѣкарваме иглата въ горната част на дѣвъ бримки и истегловаме куката отъ тия бримки; прѣкарваме иглата въ съсѣднитѣ дѣвъ бримки на горната кука и продължаваме така, до като се свършатъ бримкитѣ, но безъ да истеглимъ много конеца, за да може да се образува сѫщо като плетението на чорапа.

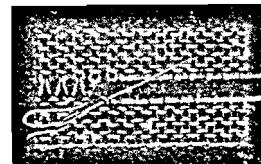
(Фиг. 24).

Сшиване на кръзеи на опако. (Фиг. 25) Съ-

шиването отъ опако става сѫщо, както и отъ лицето, като внимаваме да се впадатъ бримките на горната кука съ долната; --- прѣкарваме иглата въ една бримка отъ горната кука и слизаме въ долната кука; --- прѣкарваме иглата повторно въ послѣдната бримка и въ съсѣдната празна бримка и отиваме въ горната кука; прѣкарваме иглата въ прѣмарамата веднѣжъ бримка на горната кука и ѝ ободваме въ съсѣдната бримка и така нататъкъ.

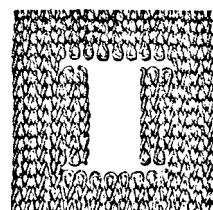
(Фиг. 25)

Пригответие на съдришата за кръпение по другъ начинъ. (Фиг. 26). Ако чорапътъ се съдере или концитѣ на истритото място сѫ съвършено истрити, то принудени сме да прѣплетемъ само тъзи малка частъ. Изрѣзваме истритото място и нареждаме конци хоризонтални надъ вертикалните страни; изрѣзваме истрититѣ конци по начинъ, щото да се образуватъ краища и едно квадратче (като), а при жглитѣ оставяме по 2-4 бримки, които подгъваме на опако и запшиваме тия краища съ ивъколо бода.

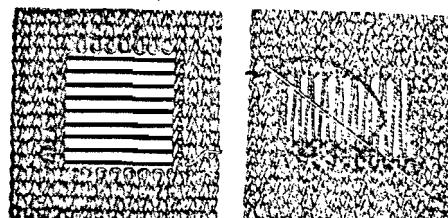
Прѣпоръжваме при кръпенето да се употреби едно топче, за подлагане подъ съдраното.

(Фиг. 26)

Кръпче надъ хоризонтални конци. (Фиг. 27 и 28): Нареждаме отъ онакото конци хоризонтални, като прѣкарваме иглата подъ 1—2 бримки отъ краищата и изваждаме иглата на лицето, прѣкарваме иглата на втората бримка и минаваме на срѣщния край; единакво постъпваме и съ този край, а така слѣдвате до като се изредѣтъ хоризонталните конци. (Фиг. 27) Слѣдъ това правимъ надъ тия хоризонтални конци бодове, като оия на цлетения чорапъ и отъ сѫщия конецъ на чорапа; първомъ удвояваме една край, за да се уяги добре, слизайки на долѣ и почваме да образуваме бодовете, а послѣ се връщаме на горѣ, като прѣкарваме иглата при всѣки единъ хоризонталенъ редъ, правейки единъ видъ задигла; залгчаваме съ горната частъ и слизаме пакъ на долѣ, като правимъ сѫщия бодъ на противоположно (насрѣщенъ) ѝ тъй продължаваме до като се испълни дупката.

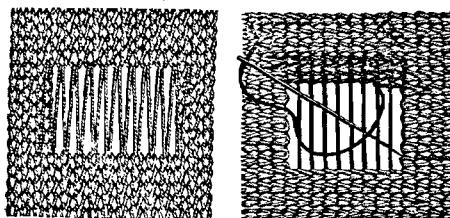
(Фиг. 27 и 28).

Кръпче надъ наклонни конци. (Фиг. 29 и 30). Основата и бодовете на тоя видъ кръпение сѫ

малко мъжни за разбиранье. Убодваме иглата на лъвия жгъл прѣз двѣ бримки, изваждаме їх на лице; убодваме на горната част въ сѫщото място и разстояние, както и първото, изваждаме иглата при съсѣдната бримка; слизаме на долната част и убодваме въ сѫщата бримка, отъ гдѣто извадихме иглата и отиваме пакъ на горната част и убодваме иглата въ сѫщата бримка, отъ гдѣто излѣзе първия конецъ, и така продължаваме до края. Послѣ почваме да правимъ бодоветъ въ видъ на бримки, като ги работимъ хоризонтално; убодваме иглата една бримка отъ дѣсния жгъл заобикаляме двѣ наклони конци съ краището наедно и убодваме иглата отъ горѣ въ сѫщата бримка отъ гдѣто излѣзе иглата и їх изваждаме, като убоднемъ отъ долъ при съсѣдната бримка; заобикаляме пакъ двѣ наклони основни конци, и убодваме пакъ въ сѫщата бримка. И така продължаваме до края.

(Фиг. 29 и 30.)

За прѣплитането на цѣли ходила, пети и носа на чорапа, излишно считаме да обяснимъ па дълго и широко, тъй като тѣ сѫ много лесни за правене; стига само да изрѣжемъ, напримѣръ, носа или петата и избримчимъ бримките въ четири куки и съ петата да почнемъ да плетеемъ, както бѣхме обяснили въ фиг. 13, 14, 15 и т. н.

Изборъ на слугиня.

Днешните домакини много сѫ виновни, дѣто ид се трудїтъ да намѣрятъ добри слугини, отколко да се потрудїтъ да образуватъ такива. Тѣ мислїтъ, че първото е по-малко мъжно и по-лесно употребително, нежели второто, иъ туй послѣдне е по-полезно нежели онай.

Когато една слугиня влѣзе въ дома на нѣкоя домакиня, увѣрена ли е тая послѣдня, че їх задържи за дълго врѣме, или пъкъ е изложена да їх загуби подиръ малко, въ случаѣ че не ї доди тя на сѣмѣтка или же въ случаѣ че слугинята не е доволна, та ще почне пакъ да търси друга всрѣдъ голѣми мъжки и не-приятности? А нека прибавимъ тукъ, че домакинята, която честичко си измѣнява слугините, придобива една не дотамъ добра репутация като добра домакиня.

Противното се случва, когато домакинята си вземе нова слугиня, защото и тя ще свикне въ обичаите на дома и ще бѫде по-послушна и по-подчинена, па и домакинята ще бѫде по-спурна, че їх задържи повече врѣме. Изисква се, обаче, търпеливостъ, ако домакинята иска и може да образува една певѣжа слугиня; освѣнъ туй търпеливостта е неизбѣжна съ слугините, защото тия всички сѫ голѣми безъ всѣкакво вѣспитание дѣца, които ипс трѣба да помогатъ съ

съвѣти и поучения и на които да търпимъ необразованността и недостатъците съ доброта и сладостъ, тъй като, когато ищемъ сами имаме недостатъци, то ид е естествено, чего слугините да не сѫ съвѣршени.

Нѣка се върнемъ къмъ новата слугиня. Прѣсто ни да їх навикнемъ на работа, да ї прѣдиачертаемъ длѣностите. Нека домакинята їх изучи, нека тя ї покаже, какъ ще си хване работата, иъ нека їх не извѣрши вмѣсто слугинята, защото твърдѣ е опасно, да не би така се развие още повече нейната естественна къмъ лѣнѣстъта и немърливостъта наклонностъ.

Нѣ може отъ туй да произлѣзе нѣкоя мъжнотия. За да може азъ да покажа иѣщо на слугинята си, трѣбва първомъ азъ да знай да го правї, че си каже домакинята, и твърдѣ справедливо, защото не само е истина, че домакинята не знае да заповѣда, когато не знае, какъ се извѣршива заповѣданото, иъ още се изисква много пъти въ такъвъ случай отъ слугинята извѣршването невъзможни работи. И дѣйствително, какъ ще знае напр. такъвъ домакиня, че, за да растреши една слугиня цѣлата кѫща, нужни є сѫ единъ два или и повече часа; че, за да наготови еди-какво-си єстие, трѣбва да тури въ него туй или онай; че за да нареди и закърпи дрѣхитѣ, ще употреби толкова врѣме и пр. и пр., въ случаѣ че тя сама не ги е направила никога или не знае да ги прави?

Прѣдолагаме, прочее, че майката на една дѣвичка като благоразумна майка на добро семейство и като прѣвидлива домакиня, ще има добрая общай да изучи дѣщеря си на всички тѣ домашни работи, тутакси слѣдъ свѣршиванье училището ї и прѣзъ всичкото врѣме на училищните ваканции. Но-късно тая дѣщеря, когато на своя редъ ще си бѫде домакиня, ще се наѣри много щедро обесщетена за трудоветъ си, защото не само ще бѫде услужена както трѣбва и както си ще, та ще бѫде увѣрена, че работата ї се вѣрши съвѣтно, иъ още ще си има голѣма полза отъ тая си благоразумна и голѣма практика, ще може сир. да се расправя сама съ дома си и въ най-мъжчини обстоятелства, кога напр. слугинята їх напусне нещадѣйно, докѣто това ще бѫде голѣмо злощастие за една неблагоразумна и непрѣвидлива домакиня, която не вѣспрема да влѣзе тя сама въ кухията, да вземе въ рѣцѣ иглата или да надзирава на хиляди подробности и тѣлности на домашните работи, или пъкъ която, при всичко че има добрата воля да направи всичко това, не знае, обаче, отдѣ да захване и какъ да свѣрши.

Прѣимущества на слугинята.

Всѣка домакиня има правото да изисква отъ една слугиня честностъ, дѣятелностъ, редъ, чистота и вѣжливостъ. Първите три прѣимущества сѫ неизбѣжни, а другите се придобиватъ лесно чрѣзъ нѣкое съвѣти и малко търпеливостъ отъ страна на домакинята. Готовицата напр. или слугинята могатъ да иматъ редъ въ работата си, ако домакинята е взела труда, при заеманието длѣностъта имъ, да имъ покаже, гдѣ се наѣри всѣко иѣщо, пизсквайки, щото да се туря то на мястото му тутакси, подиръ като е послужило

вече; домакинята може даже да даде на слугинята си единъ списъкъ на всички въщи, що остава на грижата и на отговорността на посдѣдната. Всѣка вечеръ или поне всѣка недѣля домакинята провѣрява точността на сметките. По нѣкога липсуватъ изъ кѣщи пепкири, ножове, фѣркулици и др. т. п.; добрато домакиня никакъ незабравя (неговоримъ за кражбите, защото слугинята трѣбва да е честна, иначъ трѣбва да се изпажда немилостиво, да, никакъ не забравя да заяви на слугинята, че тя е длѣжна да ѝ показва всички счупени работи; или пъкъ употребява друго по-добро срѣдство, подбужда горѣ долу, колкото се то може, интереса на слугинята за благоденствието на дома.

«Познавамъ една госпожа — казва Еристина Виртъ — която всѣки три мѣсеца дава единъ малъкъ подаръкъ или една малка сума въ подаръкъ на слугинята си, иъ тя задържа отъ тия пари стойността на чупените или изгубените прѣзъ туй тримѣсечие нѣща; напослѣдъкъ тая госпожа ма е увѣрявала, че е много доволна отъ тая система и че никога не се счупвали въ кухнята нито двѣ чаши въ годината.»

Друга една домакиня, аренданка, има обичая да дава на слугинята си, която е натоварена съ грижата да събира яйцата изъ кокопарницата, по нѣкоя стотинка на яйце, а увѣрява, че работата вървѣла много добре и че печалбата била много по-голяма, отколко по-прѣди, когато тая система не била още введена.

Нека изисква още домакинята отъ слугинята си, да бѫде тя вѣжлива къмъ неї и да їхъ почита. Слугата трѣбва да си снема шапката, кога говори на господарката си и да става на крака прѣдъ неї; домакинята, обаче, нека не забравя и въ тоя случай, че по-струва примѣрътъ, нежели поржката. А пъкъ и тя, най-послѣдно, трѣбва да знае, че, ако бѫде вѣжлива и снисходителна къмъ слугинята си, ще си остане винаги доволна.

Длѣжности къмъ слугинята.

Най-главните длѣжности на една домакиня къмъ слугинята ѝ сѫ отъ два вида: касающитъ се до моралната частъ и ония до тѣлото имъ специално. Първата ѝ длѣжностъ се състои въ това, щото тя да внимава да дава на слугинята сп. винаги и въ всичко добрия примѣръ, защото въ такъвъ случаи послѣдната почита и уважава началството си, когато първата е съумѣла да придобие туй нейно уважение.

Много е важно още надзираньето поведението на слугата или слугинята, защото, споредъ Легуве, слугите сѫ маже, а слугините — жени; тѣ сѫ спр. като дѣцата, имѣющи невѣжностъ, безредните стрѣмленія, промѣниливи желания, бесмисленостъ, наклонностъ къмъ лъжата и въобще всичко, що проистича изъ отсѫтствието на доброто въспитание. Слугата или слугинята сѫ изложени на най-необоримитъ съблазненія, всичко заобикаляще ги се съизъявватъ противъ тѣхната честностъ; всички интересуващи ласкайтъ готвачката и се мѣжжатъ да їхъ подкупятъ, търговциятъ възаграждаватъ слугата на другого, за да украде, шивачката се мѣчи да пречели слугинята за въ своя интересъ. Ако домакинята се замисли върху това, то, вмѣсто да се очуди за недостатъците на слугите или слугините, тя ще се зачуди по-скоро, задѣто подиръ това имъ сѫ останжли още изѣкави прѣимущества, та прѣзрѣнитето ѝ ще се прѣобърне въ съжаление и ще

имъ простре помощна рѣка за да могжть тѣ се поправи. Затуй, проче, трѣбва да ги нагледва и да ги закрия съ майчина грижа, а всѣка педѣля да имъ дава даже, по възможности, позволението да си испълняватъ религиозните длѣжности.

Ако на домакинята ѝ се паднатъ нѣкой лошъвъ слуга или лошъвъ слугиня, то тя тутакси е длѣжна да ги испѣди, за да не поврѣдѣтъ на домашния редъ или на какво-да-е друго. Нѣ много пѣти, и когато дадже се взематъ тия прѣдпочтителни мѣрки, пакъ службата не става добре, когато домакинята не знае да си образува слугинята и да се въсползува отъ неї.

Въ той свѣтовенъ животъ човѣкъ пицо не може придоби безъ трудове и мѣжи; и самото даже тѣсно приятелство има нужда отъ услужване, защото изисква се прѣданность къмъ приятелитъ, изисква се да имъ бѫдемъ приятни по всѣки начинъ, та да съживѣвѣваме и услужваме чувствата имъ, защото скоро безъ това приятелитъ ще ни бѫдѣтъ индиферентни.

(Сълѣда.)

Моминска и дѣтска диети.

Чедолюбивитъ родители, щомъ се поболѣватъ чедата имъ, завчасъ поканватъ лѣкаря, тѣй като тѣ сами нищо не могжть направи за възстановение на здравието имъ. Слабостта и болнавостта се прѣдава на дѣцата чрѣзъ родителитъ имъ, а пакъ честото имъ поболѣване се причинява отъ противоздравословната имъ диета, която заразява кръвъта имъ. Тие горѣказани нѣща прѣдприготвяватъ за дѣцата, а именно за момичетата, или прѣждеврѣменна смрѣтъ, или пакъ животъ, пълънъ съ мѣси и болки. Такивато моми най-обикновено умиратъ на четиринаесетгодишната си възрастъ, а твърдѣ парѣдко достигатъ до двайсетъ и шестгодишната си.

Тия злочастни сѫщества сѫ се родили, за да се развиватъ и засилватъ чрѣзъ здравословната диета, която увеличава жизнените сили, и за да живѣятъ най-добре съ цѣлия свѣтъ; но недоучениетъ имъ родители прѣчѣтъ на това. Тѣ, разбира се, ламтѣтъ, щото любезнитѣ имъ рѫбъ да се радватъ съ пълно здравие, но пакъ недоучението имъ накарва ги да имъ даватъ разни лѣкове полезни, но и да имъ запрѣтятъ да правятъ често расходи и да се упражняватъ подъ откритото небе, да тичатъ и да правятъ други такива-полезни нѣща, съдѣйствуващи за пълното имъ заздравяване.

Всичкитѣ хигиенолози прѣпоръчватъ честитѣ и дѣлги расходки, тичане и упражняването подъ откритото небе, но повечето родители сматрятъ тия пѣща като вредителни, та казватъ: «Дѣщера ми е слаба, но при все това се все стрѣмъ да излиза и прави расходки, да се излага на лошъвото врѣме, — нѣща, които ние прѣпятствуваме, защото сѫ противъ доброто и благородното въспитание!»

Но ище отговаряме на така мислещите родители: «Пуснѣте бескрѣвните (анемичните) си дѣца да живѣятъ и се упражняватъ подъ откритото небе; са-

мички дори Вие, насърчавайте ги за да излизат често на расходки и възбуджайте ги винажги да се упражняват!» От туй слѣдва, че чистия въздухъ, както и живѣнието и упражняваньето подъ откритото небе, сѫ най-прѣвъходни лѣчителни срѣдства.

Забѣлѣзано е, че отрочето едва що захване дѣ се движи, то все се стрѣми да излѣзе вънъ отъ къщи подъ откритото небе, а като сполучи това, то нѣкога може мѫжко го повърне въ къщи; а колкото се увеличаватъ силитѣ му, толкова пѣкъ това стрѣмление се засилва.

От туй единадесетата до шестнайсетата година най-многото внимание трѣбва да се обрѣща върху упражняваньето тѣлото, защото прѣз тая възрастъ именно организътъ се развива и усъвършенствова. За туй родителитѣ не трѣбва да позволяватъ на своите си дѣщи, да се много занимаватъ съ духовна работа, но да ги подбуждатъ да правятъ чести и дълги расходки, и да си упражняватъ тѣлото, доставляйки тѣмъ и подхodenитѣ срѣдства, и да пазятъ строго всичките хигиенични наставления. И въпросътъ на облѣчаньето е тоже важенъ. За болниятъ момъ, които иматъ нужда отъ дълги и чести расходки; отъ упражняване тѣлото, тичаньето, — най-сгодни сѫ широките дрѣхи, които улесняватъ движението имъ, кръвообращението както и движението на гърдите и на ръцѣтѣ. Когато врѣмето е лопе, то тѣ трѣбва да се обличатъ въ една горния дрѣха още, да посѣйтъ рѣгавици и топли обуща, които да ги прѣдпазватъ отъ влажността. Главата имъ тоже трѣбва винажги да е покрита.

Сънътъ е едно най-добро срѣдство за засилваньето на пернатъ и на цѣлия въобще организъ, за туй тѣ, момитѣ и дѣцата, а именце болниятъ, трѣбва да лѣгатъ рано на постелки и въглавници, испълнени не съ перущина, която раздразнява перническата система; но на такива, които сѫ испълнени съ косми, морска трѣба или слама, а спалнитѣ имъ да се добре провѣтруватъ катадцевно. Тѣ прѣди да легнатъ, трѣбва да се съблѣкнатъ отъ дрехите си, които да ги закачатъ на едно добро място.

Най-добра храна за дѣцата отъ 11 — 16 — годишната имъ възрастъ, сѫ бобоветъ, плодоветъ зельето, и твърдѣ малко мясо; защото многото раздразнява пернатъ, а и цѣлия организъ. Още други врѣдителни нѣща за тая възрастъ, сѫ: кафе, чаи, тѣститѣ ястия съ мидии и др. п. За тѣхъ най-добра е простата храна, която взематъ своееврѣменно.

Мария Пераль. (Лѣкарка)

Общодостѣжено спосѣбъ за съживяванье на удавниците.

Въ всичките популярни рѣководства, похватитѣ за даванието помощъ на удавниците, се произвѣждатъ исклучително по устарѣлия, трудно усвоимия и легко забравимия спосѣбъ на Спивестра. Причината на това прѣпочтане на този спосѣбъ отъ другите, между които и прѣкрасния удобопспѣшителният спосѣбъ на

Горда, трѣбва да се търси въ това, че съставителитѣ сѫ се рѣководили исклучително отъ нѣмцкитѣ источници и не сѫ поискали да внесатъ въ дѣлото личната си инициатива. Ето защо, въ всичките издания се е повтарялъ способътъ на Спивестра и то безъ всѣкакви оговорки.

Всичките прѣложени до сегашне врѣме способъ страдатъ отъ два, твърдѣ важни, недостатъка: многословното изложение и изискваньето отъ читателя нѣкакво познанство съ анатомията. Дрѣвната поговорка *Lue ex oriente* трѣбва малко да се измѣни: свѣтлина се поеви къмъ насъ изъ Парижъ. Извѣстния физиологъ Лабордъ прѣложи прѣвъходния си способъ за съживяваньето на мимо-умрѣлите при всѣкакъвъ редъ на задушаваньето. При това, този способъ, като всѣко-гениално открытие, се отличава по своята простота и удобства.

Цѣлия способъ на Лаборда се състои въ методичното протягане езика на мимоумрѣлия (I. V. Laborde des tractions rythmées de la langue. Paris. 1892 и 1894 год.)

Дѣйствието на способа си Лабордъ обяснява съ това, че раздразнението чувствителнитѣ нерви на езика, прѣдизвикано чрѣзъ протягането, се прѣдава посредствомъ централната нервна система на двигателнитѣ нерви на дихателнитѣ мишици.

Въ западна Европа, особено въ Англия, минѣлата година въ популярното излагане правилата за съживяване удавниците, исклучително е билъ употребенъ способътъ на Лаборда. Въпросния способъ се състои въ слѣдующъщето:

«Веднага, слѣдъ като се извади удавникътъ на брѣга, ако се не забѣлѣзватъ признания на разлагане, необходимо е прѣди всичко: I) Да се повика докторътъ, като лице свѣдѣжище въ дѣлото за подаване на помощъ, и II) Да се прѣдизвика дишане у удавника, чрѣзъ силни и чести протяганья на езика.

За това трѣбва да сѣ положи удавникътъ на една страна, като главата малко се обѣрпе съ лицето надолу. Да се отвори устата и слѣдъ като се хване езика съ показателния и голѣмия пръсти при помощта на късче платно, да се почне протягането. Послѣдното трѣбва да става чрѣзъ повторителни истѣгания, които да се редуватъ съ отпусканія на езика. Това да се произвѣждатъ приблизително 20 пъти въ минутата. Появяването на извѣстно съпротивление е първия признакъ за възстановяване дишането. Ще происходитъ слѣдъ тъзи операция обикновенно нѣколко гълтащи движения, слѣдъ които-шумни дишанія-хълцианія, и най-сетиѣ, ще настѫпи нормалното дишане.

Протягането на езика (а не дѣрпанието) трѣбва попъкото да се произвѣждатъ твърдѣ дѣлго-отъ $\frac{1}{2}$ до 1 частъ и повече. Отъ само себе си се разбира, че случаично находенитѣ се прѣдмети въ устата на удавника, като пѣсъкъ, слизъ и други подобни — прѣдварително трѣбва да се отстранятъ, тѣ като тѣ бѣгкатъ на протягането езика. За да се не сключватъ челюститѣ, трѣбва да се постави между кореннитѣ зѫби едно късче дърво или гъба. Съ появяване на дишането и сърдцебиенето необходимо е да се погрижимъ за ису-шиването и истоплянето на мимоумрѣлия.

Търново

Прѣвела Р. С. Кемилева

Хигиенични наставления.

* * Никога не тръбва да се забрави, че човешкото тъло е постоянна и неизчеприла фабрика на отровни елементи. Всичките чудесни органи, що поддържат живота ни, съставляват опицица, чрез кои по се испражняват от нашата организъм освободенитъ от всичките хранителни елементи, а прътнението включително съ отроши елементи—останци от горнието, което става вътре въ нашето тъло. Чрез дишанието тълото се освобождава от заразени и нечисти въздух, който се набира въ близи дроби, и който, ако стоеше въ тълото, би произвеждал опасни болести и смърт.

* * Чистия въздухъ е единът елементъ на живота, който не може да се замъсти съ другъ елементъ; така напр. тримъ четвърти ($\frac{3}{4}$) от сполътъвущите болести, произлизатъ вследствие лошевото ненавиждане провътрюване на желищата, и довършенното ни затваряне въ стая, че то провътрюване става включително прътъ отвратителя, цялкът и пукнатините на прозорците и вратата. Ние здраво време отблъсваме да стоимъ вътре въ никоя стая, чието прозорци и врати бъхъ отворени по цялъ денъ, боеки се от простудяване; но ние не знаемъ вътроятно, че не по-малко е опасно да се стои въ никоя стоя, испълнена съ нечистъ въздухъ, вследствие натрупанието на много хора.

* * Чистотата е най-главната добродържителна не само тълото и обликътъ тръбва да се държат чисти, но още и желищата тръбва да сътъ чисти.

* * Длъгата е по-полезно да стоите гололави или пакъ да посъжте леки шапчици.

* * Противъ хлипанието се прътвачва следуващиятъ: Да се вземе едно късче захаръ, па поето да се покапе малко силенъ оцетъ; послъ това късче да се тури въ устата, идъто да се растопи и попълни полека. Така завчасъ ще се мине това.

* * Работниците тръбва да знаятъ и никога да не забравятъ, че както работата извърши външно необходимо принудително, така и храненето тръбва да е добро и пълно, па да се не лишаватъ отъ нищо; защото човъкътъ, както и животните и растениата, завърхва и се изнемощава вследствие недобро хранение, или пакъ се засилва и порасва прътъ здравословната диета, на която строго подлага самия себе.

* * Много вредително ищо е да спътът дъвълица на едно и също легло; връдата е още по-юдлома, когато едното лице е възрастно, а другото — младо.

* * Употреблението на обличите вече е ищо много запрътено; защото тъ малко или много все обезобразяватъ ухото. Тъ съ служили като накити въ едно грубо отдавно връме, а се упазихъ и до денъ днесъ, като спомняха на прадъдовите ни обичаи. Никой вече не тръбва да накарва дъщеря си да носи обличи, защото тие угрожаватъ ушиите.

Рецепти за ястия.

Филе. Растопете малко масло; прибавете една лъжица брашно, малко соль, пиперъ; налейте малко по-малко една чаша връло млъкъ като бъркате въ също връме; турьте майданоъ, парбъзанъ на дребно; оставете ги да връжте, но все като ги бъркате. Въ така приготвена салца можете прибави печено агнешко месо, като го нарежете на тънки парчета, и то илъбете го само въ приготвената салца безъ да го оставите да ври и сервирайте го.

Телешко съ саци. Растопете въ едно тендже едно парче масло колкото едно яйце; прибавете една лъжица брашно и бъркайте безъ да оставите брашиното да стане съвсъмъ червено; налейте малко по малко дъвъ чаша връла вода като бъркате въ също връме; турьте въ също връме соль, пиперъ, майданоъ и малко чесанъ, ако искаете. Прибавете парчета отъ телешко месо или отъ домашни птици, оставете ги да се пекатъ на тихъ огънь споредъ връмто, нуждно за всички видъ месо.

Сосъ. Турьте въ единъ малъкъ гевечъ желътъка на едно яйце (лътно връме), соль, пиперъ и мирдия, нѣколко капки оцетъ и ги разбъркайте добре; прибавете добро дървено масло като налейте капка по капка и все като бъркате; също отъ връме на връме налейте оцетъ по-горѣканния начинъ.

Слѣдъ втасването на соса прибавете още оцетъ, ако стане нужда, иъ все като го бъркате. Този сосъ изиска търпение, защото тръбва $\frac{1}{4}$ часть, за да втаса. Тя служи за гарниране домашните птици, напечени и сервириани на студено; също е и за риби. Тя може повече да трае, ако се прави отъ патешки яйца и се слага лътно връме надъ ледни парчета.

Турта отъ овощи. Пригответе едно тѣсто, месено съ яйца, прѣсно масло, млъкъ и захаръ, растопете го по голъмната на туртиерата; нарамжете съ масло туртиерата, постигнете ѝ съ печеното и го турьте въ фурната да кабурдеш. При това пригответе и овощията въ видъ на компотъ, напримѣръ черешитъ безъ костики, крушитъ съ половина опашчици; слѣдъ като се приготви компотътъ наливайте го надъ печеното тѣсто, нареждаме овощията добре едно до друго и тураме пакъ въ фурната. Зимъ въмѣсто прѣсни овощия тураме какво да е сладко. Понѣкогажъ можемъ свари ябълки, или круши и ги прѣкараемъ прѣзъ цѣдилка, слѣдъ като ги намачкваме добре.

Компотъ отъ агнешки крака. Очистете и възврътете нѣколко агнешки крака, които послѣ прѣбъдете и отнемете костите имъ; слѣдъ това турьте ги въ една кацарола съ кр. масло и като ги опържете таба малко надъ огъня, прибавете въ кацаролата и булйона имъ и като възврътъ така още веднъждъ, прибавете една чесънова начукана шкелница, малко оцетъ и соль. Набийте още отдалено $\frac{1}{4}$ желътъка отъ яйца и размѣсете добре съ малко чорба, па тогава захванете да поливате тая смѣсъ въ останала чорба въ кацаролата. Послѣ прѣбъдете ѝ въ едни супникъ и сервирайте, слѣдъ като попстине.

Съвѣти.

**** Против ленъни покривала.** — Напълните нощ витъ си съ чиста вода, въ която растопявате единъ калжън сапунъ и три лъжички бораксъ. Потоците въ тая вода покривалото и оставете го да стои цѣла нощ. Другия денъ испербте го полека, безъ да го растрива-те; стиснете го, безъ да го завъртите, както се прави съ бѣлът пререки; оплакните още дваждъ съ чиста вода и протегните, за да изсъхне.

**** Лъка против ползане игла, карфица и пр.** Ако дѣтенцето Ви, за зла честь, гълтие игла или карфица, то недѣлите му дава да пие вода или нѣкое друго питие; но дайте му завчасъ да изѣде единъ късъ хлѣбъ, намазанъ съ кр. масло; иглата безъмѣнино ще се вмъкне вътре въ хлѣба и ще излѣзе заедно съ него, безъ да го поврѣди или набоди стомаха и червата.

**** Ако нѣкоя животинка или наскъмко влѣзе вътре въ ухото ви, то Вие побѣрзайте да налѣйтѣ вътре въ него, дѣрвено масло; животинката завчасъ ще умре, а вие ще се освободите съвсѣмъ, като се очистите отъ кр. масло. — Ако пакъ въ поздрите на дѣтенцето ви се вмъкне случайно нѣкое тѣлце, то вие, за да го освободите отъ туй, налѣйтѣ вътре въ тѣхъ посрѣдствомъ една малка цѣвъ малко хладъка вода. То тѣлцето завчасъ излѣза, или пакъ отива къмъ то фаринкса и се безврѣдно поглъща.**

**** Очистване потни пътни.** — Потните пѣтна, въ подмишниците на бѣлът ленъни и копринъни дрѣхи се очистватъ, като ги намокрите съ една гѣба, потопявана въ хладка вода, размѣсена съ амониакъ; а послѣ, пакъ като ги измивате съ чиста вода и ги сидеросвате преди още да изсъхнатъ съврѣшно.

**** Лъка против болка въ шията.** — Ако въ били шията, то джубуркайте си въ устата чиста солѣна вода. Поглъщането дори малко отъ тая вода принася голѣма полза, като излѣкува раздразнението на шията.

**** Очистване кожевни пътни.** — Коженинътѣ пѣтна се исчистватъ посрѣдствомъ лимоненъ сокъ, въ който има и растопена соль.

**** Очистване на винни пътни.** — Когато вие желаете да очистите нѣкой платъ, сукно и пр. отъ винните пѣтна, то употребете включително хладка сапунада, или амониакална вода. Количеството имъ е съразмѣрино съ дебелината на платата, и така търпѣливо вие ще сполучите да ги очистите, безъ пѣкаква поврѣда.

**** Мазь против косматътъ на лицето.** За жената нищо не е по-отвратително отъ да носи брада или мустаци. Много лѣкове сѫ се изнамѣрили за съврѣшното имъ искореняване; но никой отъ тия лѣкове не само не ги искоренява съвсѣмъ, та тѣ пораснуватъ и пакъ, но още врѣдително дѣйствуваатъ вътре на кожата. Ние тукъ привеждаме една мазь, чрѣзъ която се постига окончателно и съврѣшно отмахнуване на тия

косми: «Вземете 15 гр. негасена варп и 1 гр. Sulfur d'arsenic (арсененъ сулфидъ), натѣркайте ги заедно добре, а послѣ мѣсѣце па мазъ съ бѣлътъ отъ яйце. Послѣ като легнете да спите, намажете съ дѣрвено масло косматата част на лицето и оставете да стои така единъ часъ, за да изсъхне, подгръзко което натопете въ тая мазъ едно тѣнко дѣрвце, съ което намажете оная част отъ лицето, което одѣвѣ бѣхте намазали съ масло (косматата част). Това се повтаря нѣколко пъти до като да исчезнатъ космите, съвсѣмъ и никакъ вече да не се появяватъ.

Обяснение на образците отъ рѣкодѣлията

Обр. 1. Шевица за възглавница.

Обр. 2. Бѣла шевица за ризи.

Обр. 3,4,5 Шевица марки и пр.

Обр. 6. Кошица. Описва се върху илюшъ или атласъ съ коприна или кадъфелъци. Кошиницата и околните корнизи — съ сърма. Цвѣтата съ съответствующи цвѣтове.

Извѣстие.

Като съобщаваме за знание на всичките си абонати, че г. Маровъ, агентинъ на списанието ни, е излѣзълъ на обиколка за събиране абонаменти, умоляваме ги да иматъ пълно довѣрие къмъ него и да се обрѣщатъ винаги къмъ него за каквито и да било относително списанието ни свѣдения, които е той напълно въ състояние и упълномощенъ отъ дирекцията да дава на интересуващи се.

ЕКОНОМИЧЕСКИ САПУНЪ

на

ХР. ИВ. РИЗО, ВЪ ВАРНА

награденъ съ златенъ медалъ въ I-то Българско земедѣлъческо-Промишлено Изложение въ Пловдивъ и събронзовъ — отъ Анверското изложение.

Прѣдлагайте се отъ имитация. Истинскиятъ сапунъ носи горната марка.